Shakespeare: IV. Henrik első rész

1596-97

A IV. Henrik című királydráma terjedelmileg két estére szóló, kétszer öt felvonásos színmű.
Hogy megért-e ennyit, az fölöttébb kérdéses.
A műfaj dolgában a szerző mintha nem tudott volna dönteni: történelmet népszerűsít vagy szépirodalmat művel?
Alkotása egyik szempontnak sem felel meg. Valószínűbb, hogy munkáját szórakoztató irodalmi műnek tekintette. Ám ez esetben joggal hiányoljuk

- az áttekinthetőséget (a rengeteg szereplő nevének és egymáshoz való kapcsolódásának észben tartása nehéz);
- a jó ízlést (a szerző bizonyára tagadná, de hasztalan: drámája tulajdonképpeni főszereplője Falstaff, akinek egyetlen előnyös tulajdonsága van: a látszólag szellemes beszélőkéje. Egyebekben taszító: zabálós, iszákos, gusztustalanul kövér, élősdi és főleg amorális);
- az etikai mondanivalót.

Nem tudok szabadulni gyanúmtól: szerzőnk itt „megélhetési” tollforgatóként áll előttünk, aki csupán a két estét betöltő színházi produkció előállítását tartotta szem előtt.

Említést érdemel a mű legújabb fordítója, Nádasdy Ádám, aki igen szerencsésen ültette át a darabot a mai magyar nyelvi közegbe.

2022. 12. 06.

Novák Gyula